

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/953/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113234797
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6113234797.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Jany Haluškovej ako členov senátu v právnej veci žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému I. R., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. XXX, XXX XX Y., za účasti subjektu L. N. Y. T., L. námestie 7, XXX XX P., zast. JUDr. Bohdan Jakubis, advokát, Dobrovičova 13, 811 09 Bratislava (do 30. 06. 2016 v konaní vystupujúci ako vedľajší účastník na strane žalovaného) o zaplatenie sumy 201,95 € s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č.k. 10C/93/2014 - 46 zo dňa 22. 09. 2015, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, v ktorom zamietol žalobu mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 99,33 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 28. 02. 2011 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Banská Bystrica (ďalej ako „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) zamietol žalobu žalobcu o zaplatenie sumy 201,95 € s príslušenstvom (prvý výrok) a žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nepriznal právo na náhradu trov konania (druhý výrok).

1.1 Z rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalovaný uzavrel so spoločnosťou A. Z. X., a.s., so sídlom X. námestie XX, XXX XX Q. (ďalej ako „právny predchodca žalobcu“) zmluvu o pôžičke zo dňa 21. 06. 2010 (ďalej ako „Zmluva“). Na základe Zmluvy sa právny predchodca žalobcu zaviazal poskytnúť žalovanému sumu 298,13 € a žalovaný sa zaviazal poskytnutú sumu vrátiť v šiestich mesačných splátkach po 58,80 € s ročným úrokom 80,28 %. Žalovaný uhradil žalobcovi sumu v celkovej výške 551,56 €, Právny predchodca žalobcu postúpil dňa 11. 03. 2014 predmetnú pohľadávku na žalobcu. Súd prvej inštancie uznesením č.k. 10C/93/2014-29 zo dňa 04. 06. 2014 pripustil, aby na miesto právneho predchodcu žalobcu vstúpil do konania žalobca.

1.2 Predmetnú Zmluvu posúdil súd prvej inštancie ako zmluvu spotrebiteľskú. Jej preskúmaním dospel prvoinštančný súd k záveru, že neobsahuje náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“). Z dôvodu absencie citovaných náležitostí prvoinštančný súd vyhlásil úver vyplývajúci zo Zmluvy v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch sa bezúročný a bez poplatkov. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie skonštatoval, že žalovaný zaplatil vyššiu sumu ako mu žalobca poskytol a žalobu zamietol. Súd prvej inštancie zamietol žalobu aj v časti nároku na zaplatenie úrokov z omeškania, nakoľko z

dôvodu absencie údajov o dátume splatnosti jednotlivých splátok v Zmluve sa žalovaný nemohol dostať do omeškania.

1.3 Súd prvej inštancie rozhodol o veci samej s poukazom na ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a k) a § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch. O náhrade trov konania rozhodol prvoinštančný súd v zmysle § 142 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej ako „O. s. p.“) v znení účinnom do 30.06.2016, podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech, prizná mu súd náhradu účelne vynaložených trov konania potrebných na účelné bránenie svojho práva voči účastníkom, ktorý vo veci úspech nemal. Keďže si však žalovaný a vedľajší účastník na strane žalovaného žiadne trovy neuplatnili, prvoinštančný súd im žiadne trovy nepriznal.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti, v ktorej súd zamietol žalobu o zaplatenie sumy 99,33 € s prísl. podal žalobca včas odvolanie. Podanie odvolania odôvodnil žalobca nesprávnym právnym posúdením veci a nedostatočným zistením skutkového stavu zo strany prvoinštančného súdu. Žalobca nenamietal rozhodnutie súdu prvej inštancie o v tom, že predmetný spotrebiteľský úver (pôžička) je bezúročný a bez poplatkov, namietal iba vyčíslenie dlžnej sumy. Celková suma úveru (pôžičky) bola v sume 705,56 €, z čoho suma 650,89 € predstavovala istinu a suma 54,67 € náklady spotrebiteľa. Žalovaný zaplatil žalobcovi spolu sumu 551,56 €. Podľa názoru žalobcu je aj pri zohľadnení posúdenia úveru ako bezúročného a bez poplatkov žalovaný stále povinný zaplatiť sumu 99,33 € (rozdiel medzi istinou a sumou zaplatenou žalobcom). Na základe uvedeného navrhol žalobca odvolaciemu súdu rozsudok v napadnutom rozsahu preskúmať a rozhodnúť v zmysle § 220 O. s. p. (§ 388 C. s. p.). Žalobca si zároveň uplatnil voči žalovanému trovy odvolacieho konania v sume 29,99 € vrátane DPH.

3. Dňom 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“), ktorý zrušil Občiansky súdny poriadok. Podľa § 470 ods. 1, 2 C. s. p., ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované.

4. V zmysle § 379 ods. 1 C. s. p. je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania, žalovaný podal odvolanie do sumy 99,33 € s príslušenstvom, za ktoré považuje odvolací súd úrok z omeškania. Odvolací súd je v zmysle § 383 C. s. p. viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

5. Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie podľa § 385 ods. 1 C. s. p. vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem. Dôvod na zopakovanie alebo doplnenie dokazovania je daný vtedy, ak má odvolací súd zato, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 384 ods. 1 C. s. p.). Skutkové zistenia súdu prvej inštancie sú správne v tom, že zmluva o pôžičke zo dňa 21. 06. 2010 uzatvorená medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu je zmluvou spotrebiteľskou. Odvolací súd súhlasí aj s tvrdeniami, podľa ktorých absentujú v zmluve náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) a k) Zákona o spotrebiteľských úveroch a z uvedeného dôvodu je v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) citovaného zákona spotrebiteľský úver (pôžička) bezúročný a bez poplatkov. Z uvedených tvrdení odvolací súd aj vychádzal.

6. Súd prvej inštancie sa dopustil iba chyby v počítaní v tom, v akej výške bol poskytnutý úver. Prvoinštančný súd vychádzal z dôkazov (Zmluva, prehľad splátok a úhrad) predložených žalobcom, z ktorých mal za preukázané, že akontáciu v sume 352,76 € uhradil žalovaný za tovar, na ktorý bol poskytovaný úver (pôžička) z vlastných finančných zdrojov. Na základe tohto nesprávneho výpočtu dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalovanému bol právnym predchodcom žalobcu poskytnutý úver (pôžička) v sume 298,13 € a táto suma zároveň predstavovala celkovú výšku dlžnej sumy, ktorú bol žalovaný povinný uhradiť. Túto sumu žalovaný uhradil v splátkach, ktorými celkovo uhradil až 551,56 €. Súd prvej inštancie posúdil, že žalovaný zaplatil dlžnú sumu nad rámec záväzku, keď namiesto dlžných 298,13 € zaplatil sumu až vo výške 551,56 €.

6.1 Odvolací súd z dôvodu nejasnosti vyzval žalobcu, aby sa vyjadril kto v skutočnosti uhradil akontáciu v sume 352,76 €. Zo spisu totiž nebolo zrejmé či túto úhradu urobil žalovaný alebo právny predchodca žalobcu. Z vyjadrenia žalobcu má odvolací súd zato, že celková suma poskytnutá žalobcom žalovanému bola vo výške 650,89 €. Sumu 352,76 €, ktorá predstavovala akontáciu uhradil žalovaný žalobcovi ako prvú zvýšenú splátku. Zostatok dlžnej sumy uhradil žalovaný žalobcovi vo forme splátok, pričom týmito splátkami uhradil vrátane prvej zvýšenej splátky celkovú sumu vo výške 551,56 €. Odvolací súd v zmysle

uvedeného konštatuje, že žalovaný je povinný uhradiť žalobcovi sumu 99,33 €, predstavujúcu rozdiel medzi celkovou výškou úveru bez úrokov a poplatkov (650,89 €) a uhradenou časťou dlžnej sumy (551,56 €).

7. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 C. s. p. zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 99,33 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 28. 02. 2011 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Povinnosť žalovaného zaplatiť úrok z omeškania vyplýva z § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka. Výška úrokov z omeškania je určená vládny nariadením č. 87/1995 Z. z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Počiatok omeškania je určený uplynutím lehoty na plnenie na plnenie podľa predžalobnej výzvy žalobcu.

8. Ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa podľa § 396 ods. 1, 2 C. s. p. použijú aj na odvolacie konanie. Ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Odvolací súd na rozhodnutie o trovách konania aplikoval § 262 ods. 1 C. s. p., podľa ktorého o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. V zmysle ustanovenia § 255 ods. 1, 2, C. s. p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Odvolací súd s poukazom na citované zákonné ustanovenia konštatuje, že v konaní mali strany vo veci iba čiastočný úspech, preto odvolací súd žiadnej zo strán právo na náhradu trov konania nepriznal.

9. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).